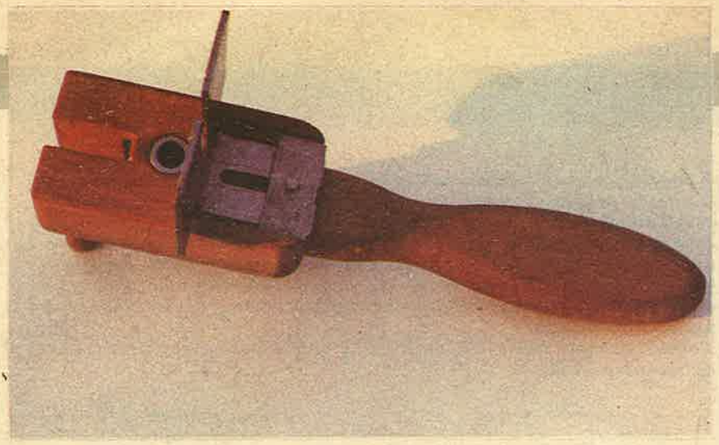

пробиват отворите за диблите на предварително избрани места в челната страна на плочата, на разстояние 10 – 15 ст един от друг, като опорната пластина *4* се демонтира и шаблонът се поставя да легне с основата си върху челото, така че центриращите щифтове *3* да се допрат плътно до двете страни на плочата. Отворът се пробива с ръчна електрическа бормашина, като шаблонът се придържа с едната ръка. Необходимата дълбочина на отвора се определя от ограничителна втулка, закрепена на свредлото на бормашината. В така изработените отвори се поставят диблите (естествено с лепило), след което плочата се поставя хоризонтално, а върху нея се поставя плочата, в която трябва да се пробият срещуположните отвори. Двете плочи се подравняват добре по страничните им ръбове, като горната плоча може да стърчи с няколко милиметра напред спрямо долната (с набитите вече дибли) плоча.

Поставя се опорната пластина на шаблона и се застопорява чрез винта на нужното разстояние. Това може да стане, като при разхлабена опорна пластина водещата втулка на шаблона се надене на някоя от поставените дибли и пластината се опре на стената на плочата, при което положение стопорният винт се затегне добре.

Така регулираният шаблон се поставя върху горната плоча, като диблата, за която искаме да пробием противоположния отвор, трябва да попадне в прореза на опорната пластина. По този начин отворът на водещата втулка попада точно на мястото, където трябва да бъде срещуположният отвор. Пробива се отворът и шаблонът се премества на следващата дибла, като операцията се повтаря и за останалите отвори.

Не трябва да се забравя, че ограничителят на свредлото предварително се регулира на необходимата дълбочина.

Ако се налага съединението да бъде на известно разстояние навътре от ръба на едната плоча, например при закрепване на рафтове на етажерка, плочата с челно поставените дибли се поставя върху плочата, на която трябва да се пробият срещуположните отвори, като отново двете плочи се подравняват по страничните им ръбове. Изважда се опорната пластина и шаблонът се поставя да легне с щифтовете нагоре върху долната плоча, като съответната дибла попадне в прореза на тялото.

По този начин отворът на водещата втулка попада точно на мястото на срещуположния отвор и той се пробива, като шаблонът се придържа с едната ръка. Останалата операцията се повтаря по познатия начин до пробиването на всички отвори.

Шаблонът предлага и други възможности, които всеки сам ще открие в процеса на работа с него.

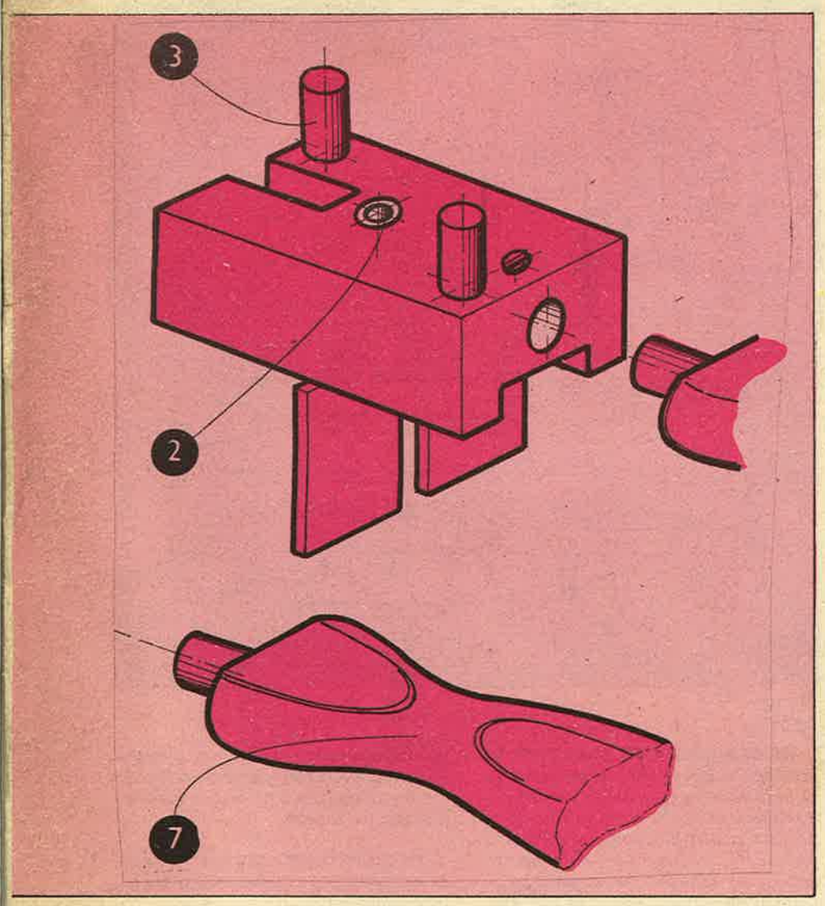

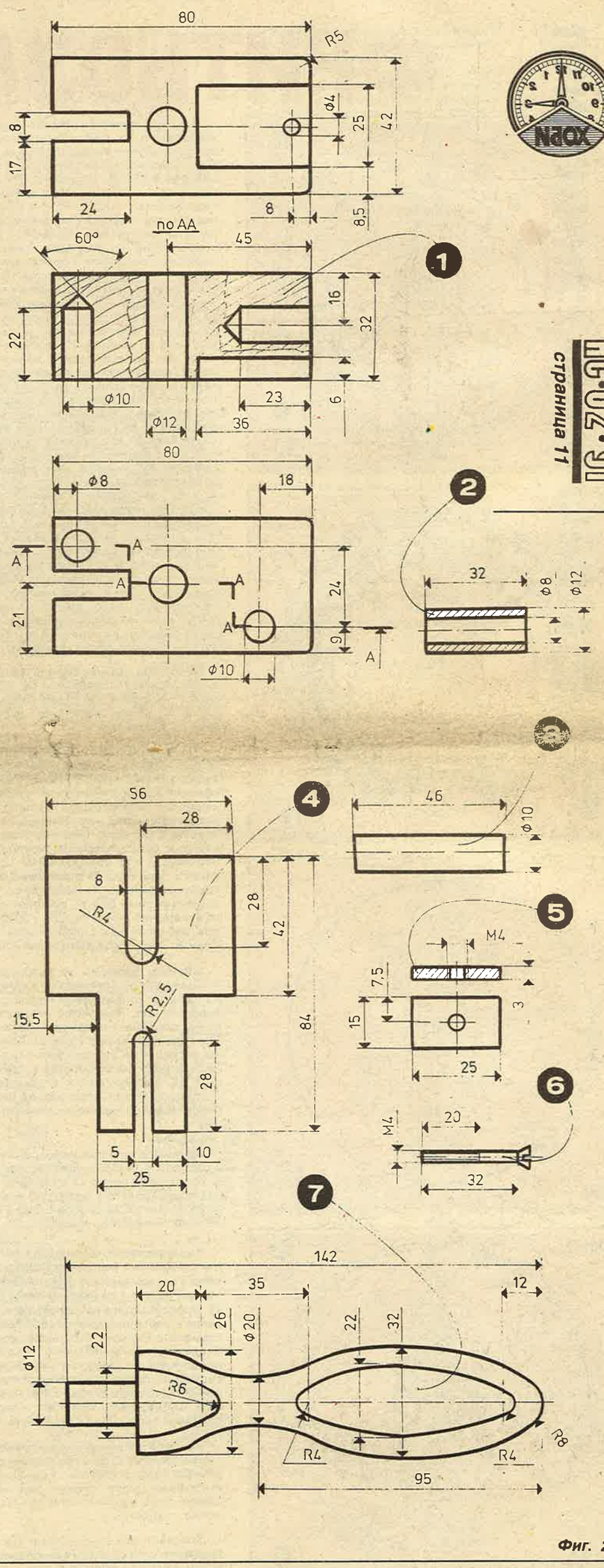

Фиг. 2